

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/265/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512206792
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512206792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Kráľa v právnej veci navrhovateľov: 1/ S. Š., J. XX.XX.XXXX a 2/ M. Š., J. XX.XX.XXXX, obaja bytom v G., Y. XXXX/XX, spoločne zastúpení advokátkou JUDr. Oľgou Rosulegovou, Bratislava, U. 29. augusta 5 proti odporkyni: I. G., J. XX.XX.XXXX, bytom Z. Č.. XXX, zastúpená advokátkou Mgr. Ľubomírou Liptákovou, Bratislava, Pribišova 1, za účasti Slovenskej sporiteľne, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v konaní o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 24. februára 2014, č. k. 5C/35/2012-189 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 05. februára 2013, č.k. 5C/35/2012-105, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 24. februára 2014, č. k. 5C/35/2012-189, **p o t v r d z u j e .**

Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 05. februára 2013, č.k. 5C/35/2012-105 **z r u š u j e .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov o určenie, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu Č.. X na X. K. bytového domu na Y. W.. Č.. XX, I. G. so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemkoch parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, na ktorých je dom postavený. Zároveň súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľov v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni, k rukám jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 606,71 eur. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

V konaní nebolo sporné, že účastníci dňa 30.10.2006 uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej odporkyňa požičala navrhovateľom najmenej 300.000,- Sk, ktorú sumu sa navrhovatelia zaviazali jej splatiť najneskôr do 31.01.2007. Účastníci sa zhodli aj v tom, že v rovnaký deň uzavreli zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktorej vklad do katastra nehnuteľnosti nebol povolený. Nesporné tiež bolo, že navrhovatelia pôžičku do 31.01.2007 odporkyni nesplátili. Navrhovateľka v 1/ rade síce tvrdila, že v novembri a decembri 2006 uhradila dve splátky po 15.000,- Sk, resp. že v máji 2007 odovzdala O. H. 100.000,- Sk, ale dôkazy o tom nepredložila, ani nenavrhlá vykonať.

Dňa 28.03.2007 podpísali účastníci kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorou navrhovatelia ako predávajúci odpredali odporkyni byt č. X na Y. W.. XX I. G., so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a so spoluvlastníckym podielom

na pozemkoch, za kúpnu cenu 2.000.000,- Sk. Vklad zmluvy bol katastrom povolený 17.04.2007, čím vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prešlo na odporkyňa.

Z výpovedí účastníkov vyplynulo, že o poskytnutí pôžičky so zabezpečovacím prevodom práva a ani o kúpnej zmluve spolu nejednali, záležitosť s navrhovateľkou v 1. rade vybavoval v mene odporkyne O. H., ktorému odporkyňa udelila plnú moc.

Navrhovateľka v 1/ rade na súde prvého stupňa uviedla, že v januári 2007, keď nemala prostriedky na vyrovnanie pôžičky, jej O. H. odovzdal pripravenú zmluvu s vysvetlením, že to bude plomba, ktorá sa po splatení pôžičky zruší. H. dôverovali, zmluvu podpisovali narychlo, lebo manžel musel ísť na služobnú cestu. H. dal 28.03.2007 návrh na vklad do katastra, v apríli 2007 jej oznámil, že je na byte úver 3.000.000,- Sk a poslal jej textovú správu, aby si zbalila "švestky a vypadla". Až vtedy zistila, že bol byt predaný. Tvrdila, že si nepamätá, že by podpísala kúpnu zmluvu, lebo H. ju ubezpečil, že je to plomba a ona podpisovala plombu.

Navrhovateľ v 2/ rade sa pripojil k vyjadreniu svojej manželky. Ani on sa na podpisovanie kúpnej zmluvy nepamätal, podľa neho sa podpisovala nejaká zábezpeka, kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť nevidel, robila sa zmluva o zábezpeke, nevie ako sa potom dopracovalo ku kúpnej zmluve, ale v žiadnom prípade nemienili byt predať a nedostali ani peniaze za predaj.

Súd prvého stupňa konštatoval, že z dôkazov, ktoré súdu zaslala správa katastra nehnuteľností, mal súd za preukázané, že o povolení vkladu kúpnej zmluvy sa navrhovateľka v 1/ rade dozvedela najneskôr dňa 26.04.2007, kedy jej do vlastných rúk bola doručená kúpna zmluva aj s listom vlastníctva. V konaní navrhovateľka v 1/ rade pripustila, že zásielku od správy katastra prevzala, ale tvrdila, že v tom čase mala zdravotné problémy a vec neriešila. Pokiaľ sa týka odporkyne, táto v priebehu prvostupňového konania uviedla, že bývala v Š., i keď na Slovensko chodievala často, zariadením celej záležitosti poverila O. H., ktorému plne dôverovala. Keďže navrhovatelia odporkyňu pôžičku nevrátili, dozvedela sa, že majú veľa dlhov a byt chcú predať, preto predmetný byt od nich kúpila. H. dala na zaplatenie kúpnej ceny v hotovosti 1.538.000,- Sk, z ktorých peňazí H. vyplatil aj dlhy, ktoré mali navrhovatelia u správcu bytu. Pri podpisovaní kúpnej zmluvy s navrhovateľmi odporkyňa nebola, od H. dostala zmluvu už nimi podpísanú. O skutočnosti, že H. bez jej vedomia 05.06.2007 byt zaťažil záložným právom sa dozvedela až dodatočne.

Listom zo dňa 02.04.2008 vyzvala odporkyňa (zastúpená O. H.) navrhovateľov, aby sa najneskôr do 30.04.2008 z bytu vysťahovali, s odvolaním sa na článok V ods. 4 kúpnej zmluvy z 28.03.2007, v ktorom navrhovatelia ako predávajúci prehlásili, že na výzvu kupujúceho v ním stanovenej lehote bez protestu byt opustia a sprístupnia ho kupujúcemu. Výzva bola navrhovateľke v 1/ rade doručená 15.04.2008.

Z trestného oznámenia zo dňa 04.12.2008, ktoré podal O. H. v mene odporkyne, súd zistil, že katastrálny úrad uznesením z 20.03.2007 nepovolil vklad zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva z dôvodu, že k návrhu na vklad nebolo doplnené vyhlásenie správcu bytu o splnení záväzkov. V trestnom oznámení je ďalej uvedené, že sa navrhovateľka v 1/ rade pre veľké dlhy znovu na H. obrátila so žiadosťou o pomoc a dohodli sa, že vzhľadom na sumu, ktorú navrhovatelia potrebovali na vykrytie všetkých záväzkov, bude najrozumnejšie, aby od nich odporkyňa byt odkúpila. V deň podpísania kúpnej zmluvy vyplatil H. navrhovateľke v 1/ rade dohodnutú kúpnu cenu, zníženú o podlžnosti navrhovateľov voči odporkyňu a dohodnuté bolo, že navrhovatelia môžu v byte bývať, kým si nenájdu iné bývanie, ale budú hradiť náklady spojené s užívaním a prevádzkou bytu. Dodatočne sa preukázalo, že navrhovatelia od predaja bytu správcovi nič nezaplatili a do decembra 2008 tým vznikol dlh 114.247,- Sk.

Na základe trestného oznámenia bola dňa 23.02.2011 odporkyňa ako svedkyňa - poškodená vypočutá na polícii. Zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že O. H. odporkyňu v roku 2006 požiadal, aby navrhovateľom požičala peniaze, H. dôverovala a naňho ponechala, aby vec zariadil, sama sa nestarala, kedy a akou formou jej bude pôžička vrátená. Po čase ju O. H. informoval, že navrhovatelia majú obrovské dlhy a je otáznne, či budú schopní pôžičku vrátiť, ako riešenie navrhol, aby od navrhovateľov byt odkúpila. S kúpou súhlasila napriek tomu, že byt nevidela a nikdy v ňom nebola. Vo všetkom sa spoliehala len na H., ktorý za ňu vybavil všetky formality. Z kúpnej ceny za byt odrátala nevrátenú pôžičku a dlhy na nájomnom, ktoré musela uhradiť ešte pred vkladom zmluvy do katastra. V tom čase bývala v Š., nevedela, kedy sa sem vráti, preto povedala H., že navrhovatelia môžu v byte bývať, kým si nenájdu nové bývanie.

Z oznámenia správcu domu súd zistil, že navrhovatelia mali k 31.12.2006 nedoplatok na službách a na príspevkoch do fondu údržby a opráv v celkovej výške 92.562,- Sk, nedoplatok bol vyrovnaný vkladom hotovosti na účet vo výške 86.302,- Sk dňa 29.03.2007 a vo výške 20.800,- Sk dňa 05.04.2007, platiteľkou bola v oboch prípadoch F. H..

Súd prvého stupňa, Okresný súd Bratislava V trestným rozkazom č. k. 2T 27/2013-122 z 21.03.2013 uznal S. Š. vinnou, že v čase od mája 2008 do súčasnosti bez právneho dôvodu užíva byt č. X na X.

K. bytového domu na Y. W.. XX I. G., ktorý je vo výlučnom vlastníctve poškodenej I. G., a to aj napriek tomu, že jej 15.04.2008 bola doručená písomná výzva poškodenej na uvoľnenie predmetného bytu, ktorej nevyhovela, čím poškodenej bráni vo výkone vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti, teda protiprávne užíva byt iného a oprávnenej osobe v užívaní bytu neoprávnene bráni a taký čin spáchala závažnejším spôsobom - po dlhší čas, čím spáchala prečin neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Súčasne bola podľa § 250 ods. 2 Trestného zákona obvinenej uložená povinnosť vysťahovať sa z predmetného bytu. Poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie. Navrhovateľka v 1/ rade ako obvinená podala proti trestnému rozkazu odpor, ktorý dodatočne vzala späť. Dňom späťvzatia odporu sa stal trestný rozkaz právoplatný.

Súd prvého stupňa konštatoval, že u navrhovateľov je daný naliehavý právny záujem na určení, že navrhovatelia sú vlastníci predmetného bytu a to vzhľadom na judikatúru, z ktorej vyplýva, že určovací žaloba je prípustná vždy vtedy, ak sú sporné práva k nehnuteľnosti a vyhovujúci rozsudok môže prívodiť zosúladenie stavu evidovaného v katastrí nehnuteľností správnym stavom. Navrhovatelia sa považujú za vlastníkov bytu z dôvodu, že je kúpna zmluva zo dňa 28.03.2007 pre nedostatok vôle absolútne neplatný právny úkon. Nemali vôľu predmetný byt odporkyňi predať a tiež ani odporkyňa nemala vôľu byt od nich kúpiť. Mali za to, že skutočným účelom zmluvy bolo poskytnúť zabezpečenie návratnosti pôžičky novým zabezpečovacím prevodom práva. Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 34 a § 37 Obč. zák. s tým, že dôkazné bremeno na preukázanie, že kúpna zmluva pre absenciu vážnosti vôle je neplatná, zaťažuje navrhovateľov. Na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že v konaní sa nepreukázalo, že by kúpnu zmluvou bol zastretý zabezpečovací prevod práva. Ak by navrhovatelia nedlhovali peniaze, zrejme by o kúpe ich bytu odporkyňa neuvažovala. Tiež ani postup odporkyne nebol štandardný, keďže v byte nikdy nebola a nepoznala jeho stav. Z ostatných okolností, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy, naopak nevyplýva, že by vôľu byt kúpiť len simulovala. Odporkyňa vychádzala z informácie O.na H., že navrhovatelia sú v zlej finančnej situácii, okrem pôžičky, ktorú neuhradili, majú aj ďalšie dlhy, hrozí im exekúcia a predajom bytu chcú získať peňažné prostriedky na splatenie všetkých podlžností a preto konala v presvedčení, že jej navrhovatelia ponúkajú, aby od nich byt odkúpila a ich ponuku i prijala. Súd prvého stupňa zdôraznil, že dôvodný je i predpoklad, že ak by odporkyňa nemala vážnu vôľu byt kúpiť, neposkytla by O.J. H. peniaze, z ktorých on alebo jeho manželka vyplatili správcovi domu krátko po podpísaní kúpnej zmluvy nedoplatky spolu v sume 107.102,- Sk. Navrhovatelia označili zaplatenie nedoplatkov za dôkaz o tom, že odporkyňa považovala kúpnu zmluvu len za zabezpečenie pôžičky, nakoľko kataster odmietol krátko pred tým povoliť vklad zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, avšak súd prvého stupňa uviedol, že z ich vyjadrení (z vyjadrení navrhovateľov) nevyplýva, že by sa cítili byť zaviazaní odporkyňi 107.102,- Sk vrátiť a netvrdili ani nepreukázali, že by im odporkyňa tieto peniaze darovala, resp. že by s ňou uzavreli ďalšiu zmluvu o pôžičke. Súd prvého stupňa k dôvodom o nedostatku vážnosti vôle odporkyne usudzoval i z dôvodu, že odporkyňa sa po kúpe bytu nesprávala ako vlastníčka, neplatila preddavky za byt, nedomáhala sa vydania bytu, všetky úkony za ňu robil H.. Súd prvého stupňa uviedol, že na druhej strane ani navrhovatelia sa ako vlastníci bytu nesprávali, pretože navrhovateľka v 1/ rade bola v kontakte so správcom domu a hoci mu v marci 2007 neoznámila, že došlo k predaju bytu, správcu informovala, že sa už o platby bude starať O.J. H.. Následne 3 roky od uzavretia kúpnej zmluvy nepoukázali správcovi domu žiadne platby. Ak by navrhovatelia skutočne mienili podpísaním kúpnej zmluvy poskytnúť odporkyňi len zabezpečenie pre vrátenie pôžičky, nemala by navrhovateľka v 1/ rade dôvod informovať správcu domu, že za nich ako vlastníkov bytu bude povinnosti vlastníkov plniť niekto iný.

Z výpovedí navrhovateľov vyplynulo, že kúpnu zmluvu mali k dispozícii vopred a teda mali možnosť sa s obsahom zmluvy oboznámiť skôr, než ju na matrike podpísali. Ani jeden z navrhovateľov netvrdil, že by pri uzatváraní zmluvy nekonali slobodne, len od nich a ich vôle záviselo rozhodnutie, či kúpnu zmluvu uzavrú. Ich presvedčenie (vnútorná výhrada navrhovateľov), že ide len o dočasný zabezpečovací prevod, by mohla byť za podmienok uvedených v § 49a OZ považovaná za konanie v omyle. Avšak právny úkon urobený v omyle je neplatný, ale v zmysle § 40a OZ ide len o neplatnosť relatívnu, t.j. takýto úkon sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosť právneho úkonu sa premlčieval v trojročnej premlčacej lehote. Navrhovatelia mohli toto právo vykonať po prvý raz v deň nasledujúci po uzavretí kúpnej zmluvy. Trojročná premlčacia lehota uplynula 29.03.2010, do jej uplynutia sa navrhovatelia neplatnosti nedovolali.

Keďže odporkyňa premlčanie namietala, kúpnu zmluvu by bolo potrebné považovať za platnú aj v prípade, ak by sa preukázalo, že navrhovatelia skutočne konali pri jej uzavretí v omyle, ktorý odporkyňa, resp. jej splnomocnený zástupca O.J. H. (úmyselne) vyvolal alebo o omyle musel vedieť.

Navrhovateľke v 1/ rade bol rovnopis kúpnej zmluvy s doložkou potvrdzujúcou povolenie vkladu do katastra nehnuteľností doručený 26.04.2007. Ak by zmluvu s týmto obsahom nikdy nepodpísala, musela by to hneď zistiť, napriek zlému zdravotnému stavu, v ktorom v tom čase bola, keďže zmluva je výrazne označená ako kúpna, ktorý pojem a rovnako jeho význam sú všeobecne známe aj osobám bez právnického vzdelania. Pre platnosť zmluvy by postačovalo, ak by ju podpísala len samotná navrhovateľka v 1/ rade, keďže neplatnosť vyplývajúca z § 145 ods. 1 OZ je tiež v zmysle § 40a OZ len relatívna, a jej neplatnosť by sa musel navrhovateľ v 2/ rade voči ostatným účastníckam zmluvy dovolať.

Navrhovateľka v 1/ rade zároveň vzala odpor proti trestnému rozkazu späť, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a navrhovateľka v 1/ rade ním bola právoplatne uznaná vinnou z prečinu podľa § 218 trestného zákona. Súd prvého stupňa bol podľa tretej vety § 135 ods. 2 O.s.p. viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. V tomto prípade bol teda viazaný tým, že navrhovateľka v 1/ rade predmetný byt užíva protiprávne a odporkyni ako vlastníčke v užívaní bytu neoprávnene bráni.

Súd prvého stupňa zároveň poukázal na tú skutočnosť, že odporkyňa v konaní nepreukázala, že by navrhovateľom vyplatila kúpnu cenu za predaj bytu. Navrhovatelia podpismi na konci zmluvy nepotvrdili, že im kúpna zmluva bola vyplatená, len že im vyplatená bude. Kúpna zmluva sa však pre nesplnenie záväzku zaplatiť kúpnu cenu nestala neplatnou, ale navrhovatelia mali právo od nej v zmysle § 517 ods. 1 OZ odstúpiť, toto právo nevyužili a ani sa zaplataenia kúpnej ceny nedomáhali. Vzhľadom na vyššie uvedené súd na základe vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že kúpna zmluva z 28.03.2007 je neplatná, či už pre nedostatok vážnosti, vôle alebo z iného dôvodu a preto návrhu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade nebolo možné vyhovieť a návrh zamietol. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď súd priznal odporkyni trovy z titulu právneho zastúpenia za 9 úkonov právnej služby, ktoré sú povinní navrhovatelia podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť odporkyni k rukám jej právnej zástupkyne. Keďže vedľajšiemu účastníkovi trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, príp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že určí, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - bytu č. X nachádzajúceho sa na X. K. vo vchode Y. XX v bytovom dome S..Č.. K., kat. územie G. a pozemku parc. č. XXXX a parc. č. XXXX zapísané na LV č. XXXX. Zároveň si uplatňovali trovy konania, aj trovy právneho zastúpenia.

Poukázali na tú skutočnosť, že všetky jednania ohľadne bytu viedol pán H., ktorého odporkyňa splnomocnila podľa názvu síce špeciálnym plnomocenstvom z 06.11.2006, ale podľa obsahu sa toto plnomocenstvo vzťahovalo nielen na byt, ale na všetky právne úkony, ktoré sa týkali akejkoľvek inej nehnuteľnosti, ako aj pre prípad dedičského konania na dobu neurčitú. Navrhovatelia poukázali na zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktorej vklad kataster nepovolil. Preto po úhrade dlhov navrhovateľov a to nedoplatkov do fondov údržby a opráv a za služby spojených s užívaním bytu, navrhovatelia opätovne pristúpili k podpísaniu zmluvy, nakoľko už mali finančné prostriedky, ktoré im poskytla odporkyňa na základe zmluvy o pôžičke a mali záujem si svoje záväzky vysporiadať. Avšak nikdy nemali úmysel ani vôľu predmetný byt scudzit' a to i napriek tomu, že kúpnu zmluvu podpísali. Uviedli, že sú jednoduchí a dôverčiví ľudia, ktorí kúpnu zmluvu podpísali bez jej predchádzajúceho čítania. Uviedli, že je neštandardné, že odporkyňa s navrhovateľmi o kúpe predmetného bytu nikdy nejednala, neprejavila záujem ani predmetný byt si ohliadnuť a dohodnúť sa na zmluvných podmienkach. Špekulatívne vyznieva i konanie, že najprv došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, kedy odporkyňa mala osobne odovzdať navrhovateľke požičanú sumu, ale v ten istý deň sa pristúpilo k uzatvoreniu zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, ktoré sa v súčasnosti v zmysle judikatúry považuje za absolútne neplatnú zmluvu a po odmietnutí vkladu nastúpila kúpna zmluva. To, že navrhovatelia nemali v úmysle scudzit' predmetnú nehnuteľnosť, svedčí aj odpoveď spoločenstva bytov a nebytových priestorov zo dňa 17.11.2013, z ktorého vyplýva, že spoločenstvo nemalo žiadnu vedomosť o úmysle navrhovateľov byt predať. Výzva na vystaňovanie zo dňa 02.04.2008 alebo aj trestné oznámenie zo dňa 04.12.2008

bolo podpísané v mene odporkyne pánom H.. Uviedli, že nikdy nemali úmysel ani vôľu predmetnú nehnuteľnosť scudziť, mali iba úmysel opätovne uzatvoriť zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva, pretože si boli vedomí pôžičky a jej plneniu sa nechceli vyhýbať. Uviedli, že konaním tretej osoby existuje šesť poškodených subjektov a to navrhovatelia, odporkyňa, vedľajší účastník a manželia I.. Pokiaľ odporkyňa odovzdala pánovi H. finančné prostriedky určené na kúpu bytu, je zrejme, že tieto neboli navrhovateľom odovzdané zo strany pána H., pretože títo nemali v úmysle predmetný byt scudziť. V kúpnej zmluve je síce uvedené, že kúpna cena bude vyplatená v hotovosti, avšak sa jednalo o veľký finančný obnos, pričom navrhovatelia zotrvali na tom, že tieto finančné prostriedky nikdy neobdržali. Navrhovatelia sú si vedomí, že toto konanie je náročné priamo preukázať, avšak v prípade ich konania absentovala akákoľvek vôľa predmetný byt odporkyni prediť.

K odvolaniu navrhovateľa v 1/ a 2/ rade sa písomne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila odporkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odporkyňa zmluvou o pôžičke z 30.10.2006 požičala navrhovateľom finančnú čiastku 345.000,- Sk (11.451,90 eur), ktorej vrátenie malo byť zabezpečené zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom práva zo dňa 30.10.2006. Zo zmluvy o pôžičke čl. III vyplýva, že navrhovatelia sa dohodli vrátiť odporkyni peňažné prostriedky najneskôr do 31.01.2007. Navrhovatelia presne vedeli, akú finančnú čiastku si od odporkyne požičali a za akých podmienok a do akej doby sú povinní požičané peniaze vrátiť. Poprela, že by išlo o obdobu zabezpečovacej zmluvy, ktoré využívajú nebankové spoločnosti, na základe ktorej sa veriteľ stane definitívnym vlastníkom nehnuteľnosti. Zmluvou zo dňa 30.10.2006 sa odporkyňa ako veriteľ nestala vlastníčkou nehnuteľnosti. Jediným účelom zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva bolo zabezpečenie splnenia záväzku navrhovateľov voči odporkyni, ktorý vyplýval zo zmluvy o pôžičke. V zmluve o pôžičke dokonca neboli dohodnuté ani úroky z omeškania. Ak by si navrhovatelia plnili svoje právne povinnosti tak, ako sa zaviazali ich plniť v zmluve o pôžičke, odporkyňa by nikdy nekúpila predmetný byt. Odporkyňa zistila, že navrhovatelia nesplátili ani jednu časť splátky pôžičky, na ktorú sa zaviazali v čl. III zmluvy o pôžičke a zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva zo dňa 30.06.2006 nebola zavedená do katastra nehnuteľnosti a navyše navrhovatelia ako zistila, mali značné dlhy na nájomnom a službách voči správcovi a hrozilo, že o požičané peniaze príde, nemala inú možnosť, než predmetný byt kúpiť. Súhlasila s návrhom navrhovateľov, ktorým sa ozvali ďalší exekútori a veritelia, že predmetný byt kúpi za kúpnu cenu 2.000.000,- Sk. Kúpna cena bola vyplatená navrhovateľom pri jej podpísaní v hotovosti, čo predávajúci potvrdili svojimi podpismi v podpisovej časti kúpnej zmluvy s tým, že od finančnej čiastky 2.000.000,- Sk bola odrátaná suma 345.000,- Sk (pôžička), suma 86.302,- Sk (dlžná suma na nájomnom a službách) zaplatená odporkyňou ako kupujúcou správcovi bytu dňa 30.03.2007 a suma 20.800,- Sk (dlžná suma na nájomnom a službách) zaplatená odporkyňou správcovi bytu dňa 04.04.2007. Navrhovatelia po siedmich rokoch od podpísania kúpnej zmluvy spochybňujú vyplatenie kúpnej ceny. Ide o účelové tvrdenie navrhovateľov, ktorí sa účelovo opierajú o výpoveď odporkyne na polícii. Navrhovatelia podpísali v kúpnej zmluve, že má im byť vyplatená kúpna cena, ktorej výška sa nedá v texte prehliadnúť a tvrdia po siedmich rokoch od uzavretia kúpnej zmluvy, že táto im vyplatená nebola. Toto ich tvrdenie odporkyňa považovala za účelové, keďže sa nedomáhali zaplata kúpnej ceny ihneď, ako im na ňu vznikol nárok, teda podpisom kúpnej zmluvy. Už z názvu kúpnej zmluvy vyplýva, že ide o kúpu nehnuteľností, kde predávajúci vyhlasujú, že nehnuteľnosť odpredávajú kupujúcemu a kupujúci ich kupuje. Poprela, že by nikdy nepodnikala kroky, ktoré by mohli viesť k uskutočneniu vypratania nehnuteľnosti. Poukázala na výzvu zo dňa 02.04.2008, ktorou boli navrhovatelia vyzvaní k bezodkladnému vystaňovaniu sa z bytu do 30.04.2008, túto výzvu prevzali 15.04.2008, na výzvu nereagovali. Navrhovatelia v čl. VI bod 6 kúpnej zmluvy svojim podpisom potvrdili, že sú oprávnení s predmetom zmluvy nakladať, ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená, zmluvu uzatvárajú slobodne, bez nátlaku, vážne, nie v tiesni, či za nápadne nevýhodných podmienok. Tiež vyhlásili, že túto zmluvu si pred jej podpísaním dôkladne prečítali a jej obsahu porozumeli. Vec začali riešiť len v čase, keď im reálne hrozilo, že byt bude na dražbe vydražený a stratia tak strechu nad hlavou.

K odvolaniu sa písomne vyjadril i vedľajší účastník - Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá považovala odvolanie navrhovateľov za nesprávne a nedôvodné a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že navrhovatelia opierajú svoje tvrdenie o neplatnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy o nesúlad medzi navrhovateľmi deklarovanou vôľou a jazykovým vyjadrením právneho úkonu, čo je však v priamom rozpore s ust. § 35 ods. 2 OZ. Na preukázanie nedostatku vôle účastníkov právneho úkonu nemôžu postačovať iba tvrdenia účastníkov právneho úkonu bez ohľadu na ich obsah, jazykové vyjadrenie a právne dôsledky takéhoto úkonu. Návrh navrhovateľov budí dojem účelovosti,

ktorý ohrozuje právny záujem odporkyne ako vlastníka nehnuteľnosti, ale aj vedľajšieho účastníka ako záložného veriteľa.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie navrhovateľovo v 1/ a 2/ rade v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, vec správne právne posúdil a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zaoberal námietkami účastníkov konania a následne riadne vyhodnotil ním vykonané dôkazy v súlade s ust. § 132 O.s.p..

Správne súd prvého stupňa v prvom rade posudzoval, či navrhovatelia v 1/ a 2/ rade majú naliehavý právny záujem na určovacej žalobe a dospel k správne právne záveru. Následne preto pristúpil k vykonaniu dokazovania jednak výsluchom účastníkov, jednak oboznámením sa s písomnými listinnými dôkazmi, na ktoré podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal a následne ich aj v dostatočnom rozsahu vyhodnotil. Správne konštatoval, že kúpna zmluva je práve z dôvodu absencie vážnosti vôle neplatná, zaťažuje navrhovateľov. Navrhovatelia však nepreukázali, že hoci kúpnu zmluvu podpísali, nemali v úmysle previesť vlastnícke právo k bytu, nepreukázali v konaní, že išlo o simulovaný právny úkon, nepreukázali, že by odporkyňa z okolností, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy mala, resp. mohla pochopiť, že navrhovatelia nekonali s vážnym úmyslom byt jej predať. Nepreukázali, že by kúpnu zmluvou bol zabezpečovací prevod práva zastretý. Súd prvého stupňa podrobne rozobral pripomienky, samotné konanie všetkých účastníkov konania, ako aj všetky okolnosti, ktoré vyplynuli v priebehu prvostupňového konania, s týmito sa v dostatočnom rozsahu a podrobne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, najmä na str. 6 a 7 rozsudku, s týmito závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Bezpochyby je správny záver súdu prvého stupňa, že kúpnu zmluvu navrhovatelia mali k dispozícii vopred a teda mali možnosť sa s obsahom zmluvy oboznámiť. Z obsahu predmetnej zmluvy jednoznačne vyplynulo, že išlo o kúpnu zmluvu a teda nemohlo ísť v žiadnom prípade o omyl, že ide len o dočasný zabezpečovací prevod. Navyše ako správne konštatoval súd prvého stupňa ďalej, ak by išlo o právny úkon urobený v omyle, ide len o relatívnu neplatnosť, ktorej sa je možné dovolať v trojročnej premlčacej lehote, ktorá navrhovateľom uplynula a navyše navrhovatelia sa ani takejto relatívnej neplatnosti do uplynutia lehoty (t.j. do 29.03.2010) ani nedovolali.

Ďalšie odvolacie dôvody uvedené navrhovateľmi v odvolaní neboli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to tak pokiaľ sa jedná o tvrdenie navrhovateľov v odvolaní a s poukazom na písomnosť - odpoveď spoločenstva bytov a nebytových priestorov zo dňa 17.11.2013, ktoré malo potvrdiť, že navrhovatelia nemali úmysel a že neprejavili žiadnu vôľu scudziť predmetný byt, ani skutočnosť, že konaním tretej osoby má existovať šesť poškodených subjektov. K ďalším námietkam navrhovateľov, že má byť zrejmé, že finančné prostriedky určené na kúpu za predmetný byt, ktoré odporkyňa mala odovzdať pánovi H., neboli navrhovateľom odovzdané, nakoľko títo nemali v úmysle predmetný byt scudziť, je nepravdepodobné, že by kúpna cena bola vyplatená v hotovosti pri tak vysokom finančnom obnose s tým, že navrhovatelia zotrvali vo svojich výpovediach na tom, že finančné prostriedky nikdy neobdržali, odvolací súd poukazuje jednak na odôvodnenie súdu prvého stupňa. Navrhovatelia však mali právo od nej v zmysle § 517 ods. 1 OZ odstúpiť, pričom toto právo nevyužili a ani zaplata kúpnej ceny sa nedomáhali. Navyše správne v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyňa v súvislosti s touto odvolacou námietkou navrhovateľov uviedla, že i keď navrhovatelia nie sú právne erudovaní, podpísali v kúpnej zmluve, že im má byť vyplatená kúpna cena, ktorej výška sa nedá v texte prehliadnuť. Tiež navrhovatelia až po siedmich rokoch od uzavretia kúpnej zmluvy tvrdia, že im táto vyplatená nebola. Navyše ich tvrdenie nie je podložené žiadnymi argumentmi. Súd prvého stupňa preto správne uzavrel, že návrhu navrhovateľov, ktorí sa domáhali určenia, že sú vlastníckymi predmetnej nehnuteľnosti, nebolo možné vyhovieť.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa mala v odvolacom konaní plný úspech vo veci, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnila a preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich odporkyni nepriznal.

Napadnutým uznesením zo dňa 05.02.2013, č.k. 5C/35/2012-105 súd prvého stupňa uložil navrhovateľom v 1/ a 2/ rade poriadkovú pokutu, každému po 250,- Eur, ktorú sú povinní zaplatiť na účet súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovatelia maria uplatnenie základného práva odporkyne na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov, keď na pojednávanie konané dňa 05.02.2013, na ktoré boli obaja riadne a včas predvolaní, sa nedostavili, svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami. Podľa vyjadrenia navrhovateľky sa táto nemohla dostaviť na pojednávanie z dôvodu „náhlych, nepredvídateľných zdravotných problémov“, ale úraz podľa lekárskej správy utrpela už dňa 20.01.2013, pričom vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že nie je schopná bez ohrozenia života alebo vážneho zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania, nepredložila. Tiež dôvodom neprítomnosti navrhovateľa v 2/ rade mala byť nevyhnutná starostlivosť o navrhovateľku 1/, ale bez preukázania, že je navrhovateľka 1/ na starostlivosť druhej osoby odkázaná a že jej túto starostlivosť môže poskytnúť výlučne len navrhovateľ v 2/ rade. Poriadkovú pokutu súd prvého stupňa uložil podľa § 53 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodu, že navrhovatelia uvedeným konaním hrubo sťažili postup súdu. Súd zároveň prihliadol aj na pojednávanie konané dňa 19.11.2012, v ktorom žiadali navrhovatelia odročiť pojednávanie z dôvodu „náhlych, nepredvídaných zdravotných problémov navrhovateľky“ a nevyhnutnej starostlivosti navrhovateľa o ňu a ani v tomto prípade postup podľa § 119 ods. 2 a 3 O.s.p. nedodržali.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade a žiadali, aby uznesenie súdu prvého stupňa bolo zrušené, pričom žiadali odpustenie poriadkovej pokuty v zmysle § 53 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého uloženie poriadkovú pokutu môže súd dodatočne a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa.

Navrhovatelia uviedli, že stav navrhovateľky a následné odročenie neboli zapríčinené vinou navrhovateľky v 1/ rade. Uviedli, že v predmetnej veci sa ospravedlnili prostredníctvom právneho zástupcu, ktoré bolo súdu doručené až 04.02.2013, pričom sú si vedomí skutočnosti, že pojednávanie bolo na základe toho odročené. V ospravedlnení zo dňa 04.02.2013 bola pripojená aj lekárska správa o diagnóze a následne došlo i dňa 07.02.2013 k doloženiu potvrdenia od všeobecného lekára o nemožnosti účasti na súdnom pojednávaní dňa 05.02.2013. Predmetné uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané už dňa 05.02.2013, avšak ospravedlnenie zo dňa 05.02.2013, doručené súdu 07.02.2013 nebolo zahrnuté a súd prvého stupňa ho tak ani neakceptoval. Mali za to, že súd prvého stupňa preto nesprávne posúdil ospravedlnenie navrhovateľov v 1/ a 2/ rade. Doloženie lekárskej správy, ktorá potvrdzuje úraz navrhovateľky, ako aj doklad od všeobecného lekára, bolo zaslané súdu čo v najkratšom možnom čase na súd a to v deň, keď navrhovateľka bola schopná prostredníctvom tretej osoby doručiť právnomu zástupcovi potvrdenie od lekára zo dňa 05.02.2013. Mali za to, že predmetné potvrdenia boli doložené včas a ospravedlnenie tak bolo vážne. Tiež zdôraznili, že vyriešenie predmetnej veci je na ich strane, keďže ide o ich bývanie a strechu nad hlavou. Navrhovatelia sú starší ľudia so zdravotnými problémami, tiež nemajú možnosť komunikácie formou elektronickej pošty, internetu a faxu, preto je i sťažná ich komunikácia s právnym zástupcom ale aj so súdom. Za komplikovaný stav v prípade komunikácie sa preto ospravedlňujú a preto žiadajú odpustenie poriadkovej pokuty.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie navrhovateľov v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov je potrebné vyhovieť z nasledovných dôvodov.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľom v 1/ a 2/ rade poriadkovú pokutu podľa § 53 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodu, že navrhovatelia zmarili základné právo odporkyne na prejednanie veci, keď na pojednávanie dňa 05.02.2013, na ktoré boli obaja riadne a včas predvolaní, nedostavili sa a svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami.

Podľa § 53 ods. 1 O.s.p. tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neuposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820,- eur.

Pri opakovanom hrubom sťažení postupu konania podľa ods. 1 súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 1.640,- eur (§ 53 ods. 2 O.s.p.). Poriadkové pokuty pripadajú štátu (§ 53 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 53 ods. 4 O.s.p. uloženú poriadkovú pokutu môže súd dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

Poriadková pokuta je jedným z prostriedkov poriadkových opatrení, ktoré zákon umožňuje súdu použiť na riadny a nerušený chod konania.

Po oboznámení sa s obsahom spisu mal i odvolací súd za preukázané, že na pojednávanie zo dňa 19.11.2012 sa navrhovatelia, ani ich právna zástupkyňa nedostavili, súdu prvého stupňa bolo zaslané ospravedlnenie, že na základe nepredvídaných skutočností žiadajú navrhovatelia o ospravedlnenie neúčasti na tomto súdnom konaní. Súd prvého stupňa vo veci konal, keď vypočul vedľajšieho účastníka a odporkyňu, pričom v uznesení o odročení pojednávania na určitý termín dňa 05.02.2013 konštatoval, že súd predvolaná navrhovateľov pod hrozbou pokuty a predvedenia. Predmetné predvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade prevzali dňa 26.11.2012, zástupkyňa navrhovateľov taktiež dňa 26.11.2012.

Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že dňa 04.02.2013 o 12.03 hod. bolo mailom doručené ospravedlnenie zástupkyne navrhovateľov na pojednávanie dňa 05.02.2013 z dôvodu vážneho úrazu navrhovateľky. Následne bolo zaslané písomné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní doplnením, že náhlým nepredvídaným zdravotným problémom je úraz - fraktúra rebier s tým, že súčasťou ospravedlnenia bola lekárska správa. Zároveň zástupkyňa navrhovateľov uviedla, že ospravedlnenie od lekára súdu doplní. Zároveň žiadala ospravedlniť i navrhovateľa v 2/ rade, nakoľko je nevyhnutná jeho starostlivosť o navrhovateľku. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd mal preukázané, že písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.02.2013 (podanie zo dňa 07.02.2013) bolo zo strany zástupcu navrhovateľov doložené potvrdenie všeobecného lekára o vyšetrení navrhovateľky v 1/ rade s pečiatkou a podpisom S.. K. G., všeobecného lekára.

Podľa § 119 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p. ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Odročenie pojednávania je výnimočným procesným úkonom súdu a to len z dôležitých dôvodov, ktoré musí súd prítomným účastníkom uviesť.

Je pravdou, že v čase, keď súd prvého stupňa uložil navrhovateľom v 1/ a 2/ rade poriadkovú pokutu, navrhovatelia svoju neprítomnosť na pojednávaní síce deň vopred ospravedlnili, ale dôvody, ktoré im bránili dostaviť sa, náležite nepreukázali. Zo strany právnej zástupkyne navrhovateľa bola súdu prvého

stupňa zaslaná len lekárska správa z 20.01.2013, z ktorej vyplýva, že pacientka spadla a udrela sa, so záverom fraktúra rebier tretieho až deviateho vpravo v prednej aksilárnej čiare, najviac dislokované štvrté rebro o cca pol šírky rebra, ostatné bez podstatnejšej dislokácie, vpravo malý fluidotorax, hrúbky cca 15 mm, vľavo bez fluidotoraxu. Následne až v prílohe písomného podania zo dňa 07.02.2013 navrhovateľia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doložili doklad a to potvrdenie od všeobecného lekára S.. K. G. o tom, že navrhovateľka bola v jeho ambulancii dňa 05.02.2013 ošetrovaná.

Vzhľadom na takto dodatočné doloženie vyjadrenia ošetrojúceho lekára, odvolací súd považoval takéto doplnenie potvrdenia za dostatočné a svedčiace o tom, že navrhovateľka v 1/ rade si splnila svoju povinnosť a takýmto potvrdením ospravedlnila svoju neúčasť na odročenom pojednávaní. Odvolací súd uveril navrhovateľke, že tento doklad bol zaslaný v čo najkrajšom možnom čase a to v deň, keď navrhovateľka bola schopná prostredníctvom jej právnej zástupkyne tento doklad doručiť súdu. V danom prípade totiž dôvodom na odročenie termínu pojednávania bol zlý zdravotný stav účastníka konania, pričom vzhľadom i na doplnenie potvrdenia od všeobecného lekára, odvolací súd akceptoval takéto ospravedlnenie a vzhľadom na vyššie uvedené zrušil uznesenie súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty navrhovateľom v 1/ a 2/ rade.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.